

stemmelse, hvad Redaktion angaar, med den Lov, som allerede eksisterer.

Saa er der to Ændringsforslag tilbage, Nr. 13 og Nr. 14, og jeg kan i alt væsentligt henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), som førte Ordet paa mit Partis Vegne ved dette Forslags første Behandling, bemærkede angaaende disse Forslag, som han meget udførligt begrundede. Det første Forslag gaar ud paa direkte at opfylde den afdøde Kong Christian IX.'s og den tidligere afdøde Dronnings Ønske om, at Kongeparets yngste Søn, Prins Valdemar, og hans Hustru Prinsesse Marie skulde have Bernstorff Slot til livsvarigt Brug. Det forekommer os rimeligt, at man, naar man vil tage Hensyn til det efterladte kongelige Ønske, opfylder dette Ønske i den Form, i hvilken det er fremsat, og ikke gaar en Omvej med Hensyn dertil. Derfor foreslaa vi, at Bernstorff Slot skal tillægges Prins Valdemar og Prinsesse Marie til livsvarig Brug. Vi gøre det, idet vi opretholde den Grundsetning, at kun den regerende Linie har Krav paa Statskassen. Netop ved Undtagelsen søge vi Bekræftelse paa Reglen. Undtagelsen motiveres ved det særlige kongelige Ønske.

Endelig er der Forslaget under Nr. 14, som tilsigter at afværge i Fremtiden Stridigheder, som forekomme os at være lige pinlige for Folkerepresentationen og Kongehuset. Det er de i Fremtiden til enhver Tid imødeselige Stridigheder om Udgifter til Repræsentation, som udføres af Medlemmer af Kongehuset, og Stridigheder angaaende Beløb, som skulle udredes til Prinsesseudstyr, naar en af Kongens Døtre bliver gift. Vi stille først Forslag om, at alle Udgifter til Kongehusets Repræsentation i Anledning af Familiebegivenheder og lignende i fremmede Fyrstehuse skulle udredes af Civillisten. Jeg tror, der ikke paa dette Punkt er nogen reel Uoverensstemmelse i Tinget, man er vist fra alle Sider enig om, at Repræsentation, som kun vedrører selve Kongehuset, skal betales af Civillisten, og at kun den Repræsentation, som er en Repræsentation paa Nationens Vegne, skal udredes af Staten, men det var formaalstjenligt at faa den Ting afgjort her ved Civillisteloven, thi derved har man afskaaret Stridigheder om den Sag i Fremtiden, Stridigheder, som ganske sikkert ville fremkomme og meget snart kunne imødeses, idet der allerede paa den nu forelagte Tillægsbevillingslov er et Punkt, som sikkert vil give Anledning til saadan Strid. Denne Art Stridigheder var

det langt bedre at forebygge. Dernæst er der Forslag om, at de under Navn af Prinsesseudstyr tidligere bevilgede Beløb udredes herefter ikke af Staten. Det er i og for sig ikke nogen betydelig Ting, at der udredes 120,000 Kr. i Udstyr eller Medgift, naar en af Kongens Døtre bliver gift, og hvis der aldrig havde været rejst nogen Strid angaaende den Sag, var der vel heller ingen Anledning til at søge at løse den her. Men efter at der var udredet Medgift eller Brudeudstyr ogsaa i de senere Aar til Kongens Døtre, rejste den nuværende Konseilspræsident, som den Gang var Fører for et Flertal her i Tinget, i Samlingen 1896—97, da daværende Konseilspræsident Reedtz-Thott forelagde Forslag om Medgift til Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Louise Caroline Josephine Sophie Thyra Olga, Konflikt angaaende denne Sag, idet den nuværende højtærede Konseilspræsident foreslog dette Forslag henvist til et Udvalg. Denne Konflikt holdt det ærede Medlem, den nuværende højtærede Konseilspræsident, vedlige i en Aarrække, idet han hvert Aar foreslog dette Forslag henvist til Finansudvalget, for hvilket det daværende Medlem for Ringkøbing, den nuværende højtærede Konseilspræsident, var Formand, og dette Udvalg behandlede ikke Forslaget. Denne Konflikt holdtes vedlige, lige indtil den højtærede Konseilspræsident selv blev Minister. Saa længe den højtærede nuværende Konseilspræsident stod som Fører her i Tinget, kunde denne Lov ikke føres igennem i dette Ting. Det forekommer mig da ogsaa at være naturligt, at den nuværende højtærede Konseilspræsident i sin nuværende Stilling maatte være den, som var nærmest til at sørge for, at dette Konfliktsemne kom ud af Verden, og at der er en meget nærliggende Anledning til at sørge for det ved det foreliggende Lovforslag. Min ærede Meningsfælle, det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), henedede ved Forslagets 1ste Behandling ogsaa Opmærksomheden paa denne Sag.

Vi have fra vor Side været villige til at forhandle med den højtærede Konseilspræsident om ethvert Forslag, den højtærede Konseilspræsident vilde have opstillet til Løsning af Spørgsmaalet om at bringe dette Konfliktsemne ud af Verden, men den højtærede Konseilspræsident har overhovedet ikke været til at forhandle med i denne Sag, ikke været til at rokke paa noget Punkt. Det har aabenbart været hans Fordring at faa dette Forslag gennemført uforandret. Under disse For-